Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Οκτωβρίου 2004

σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών»)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2005	L 149	22	11.6.2005
►M2	Οδηγία 2007/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007	L 332	27	18.12.2007
►M3	Οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009	L 337	11	18.12.2009
►M4	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010	L 334	1	17.12.2010
►M5	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2011	L 55	1	28.2.2011
►M6	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 954/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2011	L 259	1	4.10.2011

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Οκτωβρίου 2004

σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών»)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 αυτής,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της συνθήκης [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 1996, για τη συνεργασία μεταξύ διοικήσεων για την εφαρμογή ως νομοθεσίας της σχετικής με την εσωτερική αγορά [3] αναγνώρισε ότι απαιτούνται διαρκείς προσπάθειες για τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των διοικήσεων και κάλεσε τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εξετάσουν, κατά προτεραιότητα, τη δυνατότητα ενίσχυσης της διοικητικής συνεργασίας κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας.

(2) Οι ισχύουσες εθνικές ρυθμίσεις για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών δεν είναι προσαρμοσμένες στις προκλήσεις της επιβολής της νομοθεσίας στην εσωτερική αγορά και επί του παρόντος δεν είναι δυνατή η αποτελεσματική και αποδοτική συνεργασία στην επιβολή της νομοθεσίας στις περιπτώσεις αυτές. Οι δυσκολίες αυτές δημιουργούν φραγμούς στη συνεργασία μεταξύ των δημόσιων αρχών για την επιβολή της νομοθεσίας προκειμένου να ανιχνεύουν, να ερευνούν ή να εξασφαλίζουν την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών. Η απορρέουσα έλλειψη αποτελεσματικής επιβολής της νομοθεσίας σε διασυνοριακές περιπτώσεις επιτρέπει σε ορισμένους πωλητές και προμηθευτές να διαφεύγουν από τις προσπάθειες για την επιβολή της νομοθεσίας μετεγκαθιστώμενοι εντός της Κοινότητας. Τούτο προκαλεί έτσι στρέβλωση του ανταγωνισμού εις βάρος των νομοταγών πωλητών και προμηθευτών που λειτουργούν είτε στο εσωτερικό της χώρας τους είτε διασυνοριακά. Οι δυσκολίες στην επιβολή της νομοθεσίας σε διασυνοριακές περιπτώσεις υπονομεύουν επίσης την εμπιστοσύνη των καταναλωτών έναντι των διασυνοριακών προσφορών και, κατά συνέπεια, την εμπιστοσύνη τους στην εσωτερική αγορά.

([1]) ΕΕ C 108 της 30.4.2004, σ. 86.

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Απριλίου 2004 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2004.

([3]) ΕΕ C 224 της 1.8.1996, σ. 3.

▼B

(3) Είναι, επομένως, αναγκαία η διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των δημοσίων αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών σε περιπτώσεις ενδοκοινοτικών παραβάσεων· η συμβολή στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, στην ποιότητα και τη συνέπεια στην επιβολή της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών καθώς και στην παρακολούθηση της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών.

(4) Η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ρυθμίσεις συνεργασίας για την επιβολή της νομοθεσίας, οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών πέραν των οικονομικών τους συμφερόντων, και μάλιστα όταν πρόκειται για θέματα υγείας. Θα πρέπει να ανταλλάσσονται οι βέλτιστες πρακτικές μεταξύ των δικτύων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό και των λοιπών δικτύων.

(5) Το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων για την αμοιβαία συνδρομή στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιορισθεί στις ενδοκοινοτικές παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών. Η αποτελεσματικότητα με την οποία αντιμετωπίζονται οι παραβάσεις σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι δεν γίνονται διακρίσεις μεταξύ των εθνικών και των ενδοκοινοτικών συναλλαγών. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις αρμοδιότητες της Επιτροπής σχετικά με τις παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας από τα κράτη μέλη ούτε παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητες ώστε να σταματά τις ενδοκοινοτικές παραβάσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

(6) Η προστασία των καταναλωτών από τις ενδοκοινοτικές παραβάσεις καθιστά αναγκαία τη δημιουργία ενός δικτύου δημόσιων αρχών για την επιβολή της νομοθεσίας στο σύνολο της Κοινότητας και οι αρχές αυτές απαιτούν ένα ελάχιστο επίπεδο κοινών αρμοδιοτήτων για τη διενέργεια ερευνών και για την επιβολή της νομοθεσίας ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και η αποτροπή των πωλητών ή των προμηθευτών από τη διάπραξη ενδοκοινοτικών παραβάσεων.

(7) Η ικανότητα των αρμόδιων αρχών να συνεργάζονται ελεύθερα σε αμοιβαία βάση στην ανταλλαγή πληροφοριών, στην ανίχνευση και στη διερεύνηση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων καθώς και στην ανάληψη δράσης για την εξασφάλιση της παύσης ή της απαγόρευσης των παραβάσεων αυτών, είναι αποφασιστικής σημασίας για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της προστασίας των καταναλωτών.

(8) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να κάνουν χρήση των άλλων αρμοδιοτήτων ή μέτρων που τους χορηγήθηκαν σε εθνικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της αρμοδιότητας για την κίνηση διαδικασίας ή για την παραπομπή υποθέσεων προς άσκηση ποινικής δίωξης και για την εξασφάλιση της παύσης ή απαγόρευσης των ενδοκοινοτικών παραβάσεων αμελλητί ως αποτέλεσμα αίτησης αμοιβαίας συνδρομής, οσάκις ενδείκνυται.

(9) Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μεταξύ των αρμόδιων αρχών θα πρέπει να υπόκεινται σε αυστηρότατες εγγυήσεις εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου για να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη διεξαγωγή των ερευνών ή να μη θίγεται άδικα η καλή φήμη των πωλητών ή των προμηθευτών. Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων

▼B

αυτών ([1]), και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([2]), θα πρέπει να εφαρμόζονται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

(10) Οι σημερινές προκλήσεις στην επιβολή της νομοθεσίας υπερβαίνουν τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα συμφέροντα των καταναλωτών της Κοινότητας πρέπει να προστατεύονται από ανέντιμους εμπορευομένους που εδρεύουν σε τρίτες χώρες. Υπάρχει, επομένως, η ανάγκη διεξαγωγής διαπραγματεύσεων για τη σύναψη διεθνών συμφωνιών με τρίτες χώρες σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή στην επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών. Αυτές οι διεθνείς συμφωνίες θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε κοινοτικό επίπεδο στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, προκειμένου να εξασφαλισθεί η μέγιστη προστασία των καταναλωτών της Κοινότητας και η ομαλή λειτουργία της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της επιβολής της νομοθεσίας.

(11) Είναι αναγκαίος ο συντονισμός σε κοινοτικό επίπεδο των δραστηριοτήτων των κρατών μελών στον τομέα της επιβολής της νομοθεσίας σε περιπτώσεις ενδοκοινοτικών παραβάσεων ώστε να βελτιωθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και να βελτιωθούν τα πρότυπα και η συνέπεια της επιβολής της νομοθεσίας.

(12) Είναι αναγκαίος ο συντονισμός σε κοινοτικό επίπεδο των δραστηριοτήτων των κρατών μελών στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας, όσον αφορά την ενδοκοινοτική τους διάσταση, ώστε να βελτιωθεί η εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών. Η σημασία του ρόλου αυτού έχει ήδη καταδειχθεί με τη δημιουργία του ευρωπαϊκού εξωδικαστικού δικτύου.

(13) Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο συντονισμός των δραστηριοτήτων των κρατών μελών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού καθιστά αναγκαία την κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη, η απόφαση για την παροχή τέτοιας στήριξης λαμβάνεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 20/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση γενικού πλαισίου για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών ενεργειών υπέρ της πολιτικής για τους καταναλωτές για τα έτη 2004-2007 ([3]), ιδίως στις ενέργειες 5 και 10 που αναφέρονται στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης, και σε μελλοντικές αποφάσεις.

(14) Οι οργανώσεις καταναλωτών διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην ενημέρωση και την εκπαίδευση των καταναλωτών και στην προστασία των συμφερόντων τους, συμπεριλαμβανομένης της επίλυσης διαφορών, και θα πρέπει να ενθαρρύνεται η συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να ενισχυθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(15) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([4]).

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).
([2]) ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 5 της 9.1.2004, σ. 1· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 786/2004/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.4.2004, σ. 7).
([4]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

(16) Για την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και για την αποτελεσματικότητα της προστασίας των καταναλωτών, απαιτείται η τακτική υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη.

(17) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αναγνωρισμένες, ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([1]), αρχές. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται, τηρουμένων των εν λόγω δικαιωμάτων και αρχών.

(18) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, και συγκεκριμένα η συνεργασία μεταξύ εθνικών αρχών οι οποίες είναι υπεύθυνες για την επιβολή της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, διότι αυτά δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τη συνεργασία και τον συντονισμό δρώντας μεμονωμένα, και μπορούν συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία επίσης εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Στόχος

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, οι οποίες ορίζονται ως αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή με σκοπό να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία αυτή και την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και προκειμένου να ενισχύουν την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις για την αμοιβαία συνδρομή που περιλαμβάνονται στα κεφάλαια II και IIIκαλύπτουν τις ενδοκοινοτικές παραβάσεις.

2. Ο παρών κανονισμός ισχύει υπό την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, ιδίως των κανόνων περί δικαιοδοσίας των δικαστηρίων και εφαρμοστέου δικαίου.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή στα κράτη μέλη μέτρων περί δικαστικής συνεργασίας σε ζητήματα ποινικού και αστικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τη λειτουργία του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου.

([1]) ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

▼B

4. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εκπλήρωση από τα κράτη μέλη τυχόν πρόσθετων υποχρεώσεων σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή, όσον αφορά την προστασία των συλλογικών, οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων σε ποινικές υποθέσεις, οι οποίες απορρέουν από άλλες νομικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.

5. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών ([1]).

6. Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη του κοινοτικού δικαίου για την εσωτερική αγορά, ιδίως των διατάξεων που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και υπηρεσιών.

7. Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη του κοινοτικού δικαίου για τις υπηρεσίες αναμετάδοσης τηλεόρασης.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών»: οι οδηγίες, όπως έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομο τάξη των κρατών μελών, και οι κανονισμοί, που απαριθμούνται στο παράρτημα·

β) «ενδοκοινοτική παράβαση»: κάθε ενέργεια ή παράλειψη που είναι αντίθετη με τη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, όπως αυτή ορίζεται στο στοιχείο α), η οποία βλάπτει ή ενδέχεται να βλάψει τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών που κατοικούν σε κράτος μέλος ή κράτη μέλη άλλα από το κράτος μέλος από το οποίο προήλθε η ενέργεια ή η παράλειψη ή στο οποίο πραγματοποιήθηκε, ή στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο υπεύθυνος πωλητής ή προμηθευτής, ή στο οποίο μπορούν να βρεθούν αποδείξεις ή περιουσιακά στοιχεία που συνδέονται με την ενέργεια ή την παράλειψη·

γ) «αρμόδια αρχή»: κάθε δημόσια αρχή που έχει δημιουργηθεί σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο με συγκεκριμένες αρμοδιότητες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών·

δ) «ενιαίο γραφείο σύνδεσης»: δημόσια αρχή σε κάθε κράτος μέλος που έχει διορισθεί υπεύθυνη για το συντονισμό της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού εντός αυτού του κράτους μέλους·

ε) «αρμόδιος υπάλληλος»: υπάλληλος μιας αρμόδιας αρχής που έχει διορισθεί υπεύθυνος για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·

στ) «αιτούσα αρχή»: η αρμόδια αρχή που υποβάλλει αίτηση αμοιβαίας συνδρομής·

ζ) «αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση»: αρμόδια αρχή η οποία δέχεται αίτηση αμοιβαίας συνδρομής·

η) «πωλητής ή προμηθευτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, ενεργεί για σκοπούς που αφορούν την εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·

θ) «δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς»: οι ενέργειες της αρμόδιας αρχής η οποία ορίζεται για να διερευνήσει εάν έχουν διαπραχθεί ενδοκοινοτικές παραβάσεις εντός του εδάφους της·

([1]) ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51· οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/65/ΕΚ (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).

▼B

ι) «καταγγελία καταναλωτού»: δήλωση, η οποία υποστηρίζεται από εύλογα αποδεικτικά στοιχεία, ότι πωλητής ή προμηθευτής διέπραξε ή ενδέχεται να διαπράξει παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών·

ια) «συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών»: τα συμφέροντα ορισμένων καταναλωτών, που έχουν θιγεί ή ενδέχεται να θιγούν από μια παράβαση.

Άρθρο 4

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τις αρμόδιες αρχές και το ενιαίο γραφείο σύνδεσης.

2. Κάθε κράτος μέλος δύναται, εφόσον απαιτείται για την εκπλήρωση των δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεώσεών του, να ορίζει άλλες δημόσιες αρχές. Δύναται επίσης να ορίζει φορείς που έχουν έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3.

3. Κάθε αρμόδια αρχή διαθέτει, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, αρμοδιότητες διεξαγωγής ερευνών και επιβολής της νομοθεσίας που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και ασκεί τις αρμοδιότητες αυτές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

4. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να ασκούν τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, είτε:

α) απευθείας υπό τη δική τους εξουσία είτε υπό την εποπτεία των δικαστικών αρχών· είτε,

β) υποβάλλοντας αίτηση στα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την έκδοση της αναγκαίας απόφασης, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον ενδείκνυται, της άσκησης έφεσης στην περίπτωση ανεπιτυχούς έκβασης της αίτησης έκδοσης της αναγκαίας απόφασης.

5. Στο βαθμό που οι αρμόδιες αρχές ασκούν τις εξουσίες τους με την υποβολή αίτησης στα δικαστήρια σύμφωνα με την παράγραφο 4 στοιχείο β), τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια για την έκδοση των αναγκαίων αποφάσεων.

6. Οι αρμοδιότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ασκούνται μόνο σε περίπτωση βάσιμης υπόνοιας περί ενδοκοινοτικής παράβασης και περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, το δικαίωμα:

α) να έχουν πρόσβαση σε κάθε σχετικό έγγραφο, υπό οποιαδήποτε μορφή, το οποίο αφορά την ενδοκοινοτική παράβαση·

β) να απαιτούν την παροχή από οιονδήποτε σχετικών πληροφοριών όσον αφορά την ενδοκοινοτική παράβαση·

γ) να διενεργούν τις απαιτούμενεςεπιτόπιες επιθεωρήσεις·

δ) να απαιτούν γραπτώς την παύση της ενδοκοινοτικής παράβασης από τον ενδιαφερόμενο πωλητή ή προμηθευτή·

ε) να λαμβάνουν από τον πωλητή ή τον προμηθευτή, που είναι υπεύθυνος για ενδοκοινοτική παράβαση, δέσμευση ότι θα παύσει η ενδοκοινοτική παράβαση· και να δημοσιοποιούν, κατά περίπτωση, τη σχετική δέσμευση·

στ) να απαιτούν την παύση ή την απαγόρευση οποιασδήποτε ενδοκοινοτικής παράβασης, και να δημοσιοποιούν, κατά περίπτωση, τις σχετικές αποφάσεις·

▼B

ζ) να απαιτούν από τον ηττηθέντα εναγόμενο να καταβάλει πληρωμές στο δημόσιο ταμείο ή σε οποιοδήποτε δικαιούχο προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία ή δυνάμει αυτής, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την απόφαση.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν τους απαιτούμενους επαρκείς πόρους για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι αρμόδιοι υπάλληλοι συμμορφώνονται με τα επαγγελματικά πρότυπα και υπόκεινται στις κατάλληλες εσωτερικές διαδικασίες ή κανόνες συμπεριφοράς που εγγυώνται, ιδίως, την προστασία των προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών και την ορθή τήρηση των διατάξεων περί εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13.

8. Κάθε αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στο ευρύ κοινό τα δικαιώματα και τις αρμοδιότητες που της έχουν ανατεθεί από τον παρόντα κανονισμό και διορίζει τους αρμόδιους υπαλλήλους.

Άρθρο 5

Κατάλογοι

1. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τις ταυτότητες των αρμοδίων αρχών, των άλλων δημοσίων αρχών και των φορέων που έχουν έννομο συμφέρον για την παύση ή απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων και του ενιαίου γραφείου σύνδεσης.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει και ενημερώνει τον κατάλογο των ενιαίων γραφείων σύνδεσης και των αρμοδίων αρχών στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Άρθρο 6

Ανταλλαγή πληροφοριών ύστερα από αίτηση

1. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέχει, αμελλητί, με αίτηση της αιτούσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 4, όλες τις σχετικές πληροφορίες που ζητήθηκαν προκειμένου να διαπιστωθεί εάν διαπράχθηκε ενδοκοινοτική παράβαση ή εάν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι πρόκειται να διαπραχθεί.

2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται αίτηση πραγματοποιεί, με τη βοήθεια άλλων δημόσιων αρχών εφόσον απαιτείται, τις αναγκαίες έρευνες ή εφαρμόζει οποιαδήποτε άλλα αναγκαία ή κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 4, προκειμένου να συλλέξει τις απαραίτητες πληροφορίες.

3. Με αίτηση της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να επιτρέπει σε αρμόδιο υπάλληλο της αιτούσας αρχής να συνοδεύει τους υπαλλήλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, κατά τη διάρκεια των ερευνών τους.

4. Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 7

Ανταλλαγή πληροφοριών χωρίς υποβολή αίτησης

1. Οσάκις αρμόδια αρχή διαπιστώνει ενδοκοινοτική παράβαση ή έχει βάσιμες υπόνοιες ότι είναι πιθανή η διάπραξη τέτοιας παράβασης, απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή, παρέχοντας όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, αμελλητί.

2. Οσάκις αρμόδια αρχή λαμβάνει περαιτέρω μέτρα για την επιβολή της νομοθεσίας ή δέχεται αίτημα αμοιβαίας συνδρομής για ενδοκοινοτική παράβαση, απευθύνει κοινοποίηση προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή.

3. Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Αιτήσεις για τη λήψη μέτρων επιβολής της νομοθεσίας

1. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση λαμβάνει, ύστερα από αίτηση της αιτούσας αρχής, κάθε αναγκαίο μέτρο επιβολής της νομοθεσίας, προκειμένου να εξασφαλίσει αμελλητί την παύση ή την απαγόρευση ενδοκοινοτικής παράβασης.

2. Για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την παράγραφο 1, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 καθώς και οιεσδήποτε επιπλέον αρμοδιότητες της έχουν ανατεθεί δυνάμει του εθνικού δικαίου. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει, με τη βοήθεια άλλων δημόσιων αρχών, εφόσον απαιτείται, τα μέτρα επιβολής της νομοθεσίας που πρέπει να ληφθούν για να εξασφαλισθεί η παύση ή η απαγόρευση της ενδοκοινοτικής παράβασης με αναλογικό, αποτελεσματικό και λυσιτελή τρόπο.

3. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί επίσης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της βάσει των παραγράφων 1 και 2 αναθέτοντας σε φορέα, που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 ως έχων έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση ενδοκοινοτικών παραβάσεων, να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα επιβολής της νομοθεσίας που έχει στη διάθεσή του δυνάμει του εθνικού δικαίου ώστε να εξασφαλίζει την παύση ή την απαγόρευση της ενδοκοινοτικής παράβασης για λογαριασμό της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Σε περίπτωση παράλειψης του εν λόγω φορέα να εξασφαλίσει την παύση ή την απαγόρευση της ενδοκοινοτικής παράβασης, αμελλητί, διατηρούνται οι βάσει των παραγράφων 1 και 2 υποχρεώσεις της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

4. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να λαμβάνει μόνον τα μέτρα που καθορίζονται στην παράγραφο 3, εάν, έπειτα από διαβούλευση με την αιτούσα αρχή σχετικά με τη χρησιμοποίηση των μέτρων αυτών, τόσο η αιτούσα αρχή όσο και η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση συμφωνούν ότι:

— η προσφυγή στα μέτρα της παραγράφου 3 ενδέχεται να επιφέρει την παύση ή την απαγόρευση της ενδοκοινοτικής παράβασης κατά τρόπο τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικό και λυσιτελή με μια ενέργεια από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση

και

— η ανάθεση του θέματος στον φορέα που έχει ορισθεί δυνάμει του εθνικού δικαίου δεν οδηγεί σε κοινολόγηση στον εν λόγω φορέα πληροφοριών που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 13.

▼B

5. Σε περίπτωση που η αιτούσα αρχή είναι της γνώμης ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 4, ενημερώνει την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση γραπτώς, αναφέροντας του λόγους στους οποίους βασίζεται η γνώμη της. Εάν η αιτούσα αρχή και η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση δεν συμφωνούν, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να παραπέμπει το θέμα στην Επιτροπή, η οποία διατυπώνει γνώμη σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2.

6. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να διαβουλεύεται με την αιτούσα αρχή κατά τη διάρκεια της λήψης των μέτρων για την επιβολή της νομοθεσίας, τα οποία αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση κοινοποιεί αμελλητί στην αιτούσα αρχή, τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή τα ληφθέντα μέτρα και τα αποτελέσματα των μέτρων στην ενδοκοινοτική παράβαση, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης παύσης της.

7. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Συντονισμός της εποπτείας της αγοράς και των ενεργειών της επιβολής της νομοθεσίας

1. Οι αρμόδιες αρχές συντονίζουν τις δραστηριότητές τους για την εποπτεία της αγοράς και την επιβολή της νομοθεσίας. Προβαίνουν στην ανταλλαγή κάθε πληροφορίας που είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.

2. Οσάκις οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν ότι ενδοκοινοτική παράβαση βλάπτει τα συμφέροντα των καταναλωτών σε περισσότερα από δύο κράτη μέλη, οι σχετικές αρμόδιες αρχές συντονίζουν τις ενέργειές τους σχετικά με την επιβολή της νομοθεσίας και σχετικά με τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής μέσω του ενιαίου γραφείου σύνδεσης. Επιδιώκουν ιδίως να διενεργήσουν ταυτοχρόνως έρευνες και να λάβουν μέτρα επιβολής της νομοθεσίας.

3. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την Επιτροπή εκ των προτέρων για αυτόν το συντονισμό και μπορούν να προσκαλούν τους υπαλλήλους και άλλα πρόσωπα που τους συνοδεύουν και έχουν λάβει άδεια από την Επιτροπή, να συμμετάσχουν.

4. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Βάση δεδομένων

1. Η Επιτροπή διατηρεί ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία αποθηκεύει και επεξεργάζεται τις πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει των άρθρων 7, 8 και 9. Μόνο οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμβουλεύονται τη βάση δεδομένων. Όσον αφορά τις αρμοδιότητές τους να κοινοποιούν τις πληροφορίες με στόχο την αποθήκευση στη βάση δεδομένων και την επεξεργασία των σχετικών προσωπικών δεδομένων, οι αρμόδιες αρχές θεωρούνται ως ελεγκτές σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ. Όσον αφορά τις αρμοδιότητές τους βάσει του παρόντος άρθρου και τη σχετική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, η Επιτροπή θεωρείται ως ελεγκτής σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

▼B

2. Όταν μια αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι μια ενδοκοινοτική παράβαση, την οποία κοινοποίησε δυνάμει του άρθρου 7, αποδείχθηκε, εν συνεχεία, αβάσιμη, ανακαλεί την κοινοποίηση και η Επιτροπή διαγράφει αμελλητί την πληροφορία από τη βάση δεδομένων. Όταν μια αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση κοινοποιεί στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 6, την παύση μιας ενδοκοινοτικής παράβασης, τα δεδομένα που έχουν αποθηκευτεί σχετικά με την ενδοκοινοτική παράβαση διαγράφονται μετά την πάροδο πενταετίας από την κοινοποίηση.

3. Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Άρθρο 11

Γενικές αρμοδιότητες

1. Οι αρμόδιες αρχές πληρούν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ως εάν ενεργούσαν εξ ονόματος των καταναλωτών στη δική τους χώρα και για δικό τους λογαριασμό ή κατόπιν αίτησης άλλης αρμόδιας αρχής στη δική τους χώρα.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλίσουν τον αποτελεσματικό συντονισμό της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού από τις αρμόδιες αρχές, τις άλλες δημόσιες αρχές, τους φορείς που έχουν έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων που αυτά έχουν ορίσει και τα αρμόδια δικαστήρια, μέσω του ενιαίου γραφείου σύνδεσης.

3. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών και οιωνδήποτε άλλων φορέων που έχουν έννομο συμφέρον, δυνάμει του εθνικού δικαίου, για την παύση ή την απαγόρευση ενδοκοινοτικών παραβάσεων, ώστε να εξασφαλίζουν την αμελλητί κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές των ενδεχόμενων ενδοκοινοτικών παραβάσεων.

Άρθρο 12

Διαδικασίες για την υποβολή αίτησης και για την ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η αιτούσα αρχή εξασφαλίζει ότι όλες οι αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής περιλαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες οι οποίες επιτρέπουν στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση να ικανοποιήσει την αίτηση αυτή, συμπεριλαμβανομένου οιουδήποτε αναγκαίου στοιχείου το οποίο υφίσταται μόνο στο έδαφος της αιτούσας αρχής.

2. Οι αιτήσεις αποστέλλονται από την αιτούσα αρχή στο ενιαίο γραφείο σύνδεσης της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, έπειτα από τη διαβίβασή τους από το ενιαίο γραφείο σύνδεσης της αιτούσας αρχής. Οι αιτήσεις διαβιβάζονται αμελλητί στην κατάλληλη αρμόδια αρχή από το ενιαίο γραφείο σύνδεσης της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

3. Οι αιτήσεις συνδρομής υποβάλλονται γραπτώς και κάθε είδους διαβίβαση πληροφοριών γίνεται γραπτώς, χρησιμοποιώντας τυποποιημένο έντυπο, και η γνωστοποίηση πραγματοποιείται ηλεκτρονικά μέσω της βάσης δεδομένων που καθορίζεται στο άρθρο 10.

▼B

4. Οι γλώσσες που χρησιμοποιούνται για τις αιτήσεις και για τη διαβίβαση πληροφοριών συμφωνούνται από τις σχετικές αρμόδιες αρχές πριν από την υποβολή των αιτήσεων. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, οι αιτήσεις γνωστοποιούνται στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής και οι απαντήσεις στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

5. Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται μετά από αίτηση, ανακοινώνονται απευθείας στην αιτούσα αρχή και ταυτοχρόνως στα ενιαία γραφεία σύνδεσης, της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση.

6. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 13

Χρησιμοποίηση των πληροφοριών και προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του επαγγελματικού και εμπορικού απόρρητου

1. Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς της εξασφάλισης της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επικαλούνται ως αποδεικτικά στοιχεία κάθε πληροφορία, έγγραφο, εύρημα, δήλωση, επικυρωμένο αντίγραφο ή απόρρητη πληροφορία που γνωστοποιήθηκε, επί της αυτής βάσεως όπως και προκειμένου για όμοια έγγραφα που απέκτησαν στη χώρα τους.

3. Πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν με οποιαδήποτε μορφή, σε πρόσωπα εργαζόμενα για αρμόδιες αρχές, δικαστήρια, άλλες δημόσιες αρχές και την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή και αποθηκεύτηκαν στη βάση δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 10, και των οποίων η κοινολόγηση θα μπορούσε να υπονομεύσει:

— την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, σύμφωνα ιδίως με την κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά την προστασία των προσωπικών δεδομένων,

— τα εμπορικά συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— τις δικαστικές διαδικασίες και την παροχή νομικών συμβουλών,

ή

— το σκοπό των επιθεωρήσεων ή ερευνών,

είναι εμπιστευτικές και καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, εκτός εάν η κοινολόγησή τους είναι αναγκαία για την παύση ή την απαγόρευση μιας ενδοκοινοτικής παράβασης, και η αρχή που γνωστοποιεί τις πληροφορίες συναινεί στην κοινολόγησή τους,

▼B

4. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα νομοθετικά μέτρα που είναι αναγκαία για τον περιορισμό των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων βάσει των άρθρων 10, 11 και 12 της οδηγίας 95/46/ΕΚ ως αναγκαίων για τη διασφάλιση των συμφερόντων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και στ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ. Η Επιτροπή μπορεί να περιορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις βάσει των άρθρων 4 παράγραφος 1, του άρθρου 11, του άρθρου 12 παράγραφος 1, των άρθρων 13 έως 17 και του άρθρου 37 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 στις περιπτώσεις που ο περιορισμός αυτός αποτελεί αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση των συμφερόντων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχεία α) και ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

5. Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες

1. Οσάκις αρμόδια αρχή λαμβάνει πληροφορίες από αρχή τρίτης χώρας, διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στις σχετικές αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται από διμερείς συμφωνίες συνδρομής με την τρίτη χώρα και σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Πληροφορίες που διαβιβάζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορούν επίσης να διαβιβάζονται σε αρχή τρίτης χώρας από αρμόδια αρχή σύμφωνα με διμερή συμφωνία συνδρομής με την τρίτη χώρα, εφόσον έχει εξασφαλισθεί η συναίνεση της αρμόδιας αρχής η οποία χορήγησε κατ' αρχάς τις ληφθείσες πληροφορίες και σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 15

Όροι

1. Τα κράτη μέλη παραιτούνται από κάθε απαίτηση για επιστροφή των δαπανών που προκλήθηκαν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, το κράτος μέλος της αιτούσας αρχής παραμένει υπεύθυνο έναντι του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση για τα έξοδα και τις ζημίες που προέκυψαν ως αποτέλεσμα μέτρων που κρίθηκαν μη δικαιολογημένα από δικαστήριο όσον αφορά την ουσία της ενδοκοινοτικής παράβασης.

2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αρνηθεί να ικανοποιήσει αίτηση για την εφαρμογή μέτρων επιβολής της νομοθεσίας δυνάμει του άρθρου 8, έπειτα από διαβούλευση με την αιτούσα αρχή, εάν:

α) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία ή έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση σε σχέση με τις ίδιες ενδοκοινοτικές παραβάσεις και κατά των ίδιων πωλητών ή προμηθευτών από τις δικαστικές αρχές στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή της αιτούσας αρχής·

β) κατά τη γνώμη της, έπειτα από κατάλληλη έρευνα από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, δεν έχει λάβει χώρα ενδοκοινοτική παράβαση·

ή

▼B

γ) κατά τη γνώμη της, η αιτούσα αρχή δεν έχει παράσχει επαρκείς πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, εκτός εάν η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση έχει ήδη αρνηθεί να συμμορφωθεί με αίτηση δυνάμει της παραγράφου 3 στοιχείο γ) σε σχέση με την αυτή ενδοκοινοτική παράβαση.

3. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αρνηθεί να συμμορφωθεί με αίτηση για παροχή πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 6, εάν:

α) κατά τη γνώμη της, έπειτα από διαβούλευση με την αιτούσα αρχή, οι πληροφορίες που έχουν ζητηθεί δεν απαιτούνται από την αιτούσα αρχή για να διαπιστωθεί εάν διαπράχθηκε ενδοκοινοτική παράβαση ή εάν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι πρόκειται να διαπραχθεί·

β) η αιτούσα αρχή δεν συμφωνεί ότι οι πληροφορίες υπόκεινται στις διατάξεις περί εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου του άρθρου 13 παράγραφος 3·

ή

γ) έχει ήδη κινηθεί δικαστική έρευνα ή διαδικασία ή έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση σε σχέση με τις ίδιες ενδοκοινοτικές παραβάσεις και κατά των ίδιων πωλητών ή προμηθευτών από τις δικαστικές αρχές στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή της αιτούσας αρχής.

4. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αποφασίζει να μη συμμορφωθεί προς τις αναφερόμενες στο άρθρο 7 υποχρεώσεις, εάν έχει ήδη κινηθεί ποινική δίωξη ή δικαστική διαδικασία ή έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση σε σχέση με τις ίδιες ενδοκοινοτικές παραβάσεις και κατά των ίδιων πωλητών ή προμηθευτών από τις δικαστικές αρχές στο κράτος μέλος της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή της αιτούσας αρχής.

5. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή και την Επιτροπή για τους λόγους που αρνήθηκε να ανταποκριθεί στην αίτηση συνδρομής. Η αιτούσα αρχή μπορεί να παραπέμπει το θέμα στην Επιτροπή, η οποία διατυπώνει γνώμη σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2.

6. Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 16

Συντονισμός για την επιβολή της νομοθεσίας

1. Στο βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη αλληλοενημερώνονται και ενημερώνουν την Επιτροπή για τις δραστηριότητές τους που παρουσιάζουν κοινοτικό ενδιαφέρον, σε τομείς όπως:

α) την κατάρτιση των υπαλλήλων που είναι αρμόδιοι για την επιβολή της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένης της γλωσσικής κατάρτισης και της διοργάνωσης σεμιναρίων κατάρτισης·

β) τη συλλογή και την ταξινόμηση των καταγγελιών των καταναλωτών·

γ) την ανάπτυξη συγκεκριμένων ανά τομέα δικτύων αρμοδίων υπαλλήλων·

δ) την ανάπτυξη μέσων ενημέρωσης και επικοινωνίας·

▼B

ε) την ανάπτυξη προτύπων, μεθόδων και κατευθυντήριων γραμμών για τους υπαλλήλους που είναι αρμόδιοι για την επιβολή της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών·

στ) την ανταλλαγή των υπαλλήλων τους.

Τα κράτη μέλη μπορούν, σε συνεργασία με την Επιτροπή, να ασκούν κοινές δραστηριότητες στους τομείς που αναφέρονται ανωτέρω. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν επίσης, σε συνεργασία με την Επιτροπή, ένα κοινό πλαίσιο για την ταξινόμηση των καταγγελιών των καταναλωτών.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν αρμόδιους υπαλλήλους με σκοπό τη βελτίωση της συνεργασίας τους. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέπουν στους αρμοδίους υπαλλήλους που συμμετείχαν στις ανταλλαγές να διαδραματίσουν αποτελεσματικό ρόλο σε δραστηριότητες της αρμόδιας αρχής. Προς το σκοπό αυτόν, αυτοί οι υπάλληλοι εξουσιοδοτούνται να επιτελούν τα καθήκοντα που τους ανέθεσε η αρμόδια αρχή υποδοχής σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της.

3. Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής, η αστική και ποινική ευθύνη του αρμοδίου υπαλλήλου αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως και για τους υπαλλήλους της αρμόδιας αρχής υποδοχής. Οι αρμόδιοι υπάλληλοι που συμμετείχαν στην ανταλλαγή σέβονται τα επαγγελματικά πρότυπα και υπόκεινται στους κατάλληλους εσωτερικούς κανόνες συμπεριφοράς της αρμόδιας αρχής υποδοχής, η οποία εξασφαλίζει, ιδίως, την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων, το δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών και τη δέουσα τήρηση των διατάξεων περί εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπονται στο άρθρο 13.

4. Τα κοινοτικά μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων για την άσκηση κοινών δραστηριοτήτων, λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Διοικητική συνεργασία

1. Στο βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη αλληλοενημερώνονται και ενημερώνουν την Επιτροπή για τις δραστηριότητές τους που παρουσιάζουν κοινοτικό ενδιαφέρον, σε τομείς όπως:

α) ενημέρωση και παροχή συμβουλών στους καταναλωτές·

β) υποστήριξη των δραστηριοτήτων των εκπροσώπων των καταναλωτών·

γ) υποστήριξη των δραστηριοτήτων των φορέων που είναι αρμόδιοι για την εξώδικη επίλυση διαφορών επί καταναλωτικών θεμάτων·

δ) υποστήριξη της πρόσβασης των καταναλωτών στη δικαιοσύνη·

ε) συλλογή στατιστικών στοιχείων, αποτελεσμάτων ερευνών ή άλλων πληροφοριών που αφορούν τη συμπεριφορά και τη στάση των καταναλωτών και τα σχετικά συμπεράσματα.

Τα κράτη μέλη μπορούν, σε συνεργασία με την Επιτροπή, να ασκούν κοινές δραστηριότητες στους τομείς που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε). Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν επίσης, σε συνεργασία με την Επιτροπή, ένα κοινό πλαίσιο για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο στοιχείο ε).

2. Τα κοινοτικά μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων για την άσκηση κοινών δραστηριοτήτων, λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 18

Διεθνείς συμφωνίες

Η Κοινότητα συνεργάζεται με τρίτες χώρες και με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στους τομείς που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό για να ενισχύσει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών. Οι ρυθμίσεις συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης της σύναψης ρυθμίσεων αμοιβαίας συνδρομής, μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των σχετικών τρίτων χωρών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύουν τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 20

Καθήκοντα της επιτροπής

1. Η επιτροπή μπορεί να εξετάζει κάθε ζήτημα που αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, το οποίο θέτει προς εξέταση ο πρόεδρός της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήματος αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Εξετάζει και αξιολογεί, ιδίως, πώς λειτουργούν οι ρυθμίσεις για τη συνεργασία που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 21

Εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο τυχόν διατάξεων εθνικού δικαίου που υιοθετούν ή συμφωνιών, εκτός εκείνων που αφορούν ατομικές περιπτώσεις, τις οποίες υιοθετούν για ζητήματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Κάθε δύο έτη από την ημερομηνία της θέσης σε ισχύ του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή θέτει τις εκθέσεις αυτές στη διάθεση του κοινού.

3. Οι εκθέσεις αναφέρουν:

α) κάθε νέα πληροφορία σχετικά με την οργάνωση, τις αρμοδιότητες, τους πόρους ή τις ευθύνες των αρμοδίων αρχών·

β) κάθε πληροφορία σχετικά με τις τάσεις, τα μέσα ή τις μεθόδους με τις οποίες διαπράττονται ενδοκοινοτικές παραβάσεις, ιδίως εκείνες που έχουν αποκαλύψει ελλείψεις ή κενά στον παρόντα κανονισμό ή στη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών·

▼B

γ) κάθε πληροφορία σχετικά με τεχνικές για την επιβολή της νομοθεσίας οι οποίες αποδείχθηκαν αποτελεσματικές·

δ) συνοπτικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητες των αρμόδιων αρχών, όπως ενέργειες που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, καταγγελίες που λαμβάνονται, ενέργειες για την επιβολή της νομοθεσίας και αποφάσεις δικαστηρίων·

ε) περιλήψεις σημαντικών εθνικών ερμηνευτικών αποφάσεων που αφορούν τη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών·

στ) άλλες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με βάση τις εκθέσεις των κρατών μελών.

▼M6

Άρθρο 21α

Επανεξέταση

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η οποία αξιολογεί την αποτελεσματικότητα και τους επιχειρησιακούς μηχανισμούς του παρόντος κανονισμού και εξετάζει προσεκτικά την ενδεχόμενη ενσωμάτωση στο παράρτημα πρόσθετων νομοθετικών διατάξεων που προστατεύουν τα συμφέροντα των καταναλωτών. Η έκθεση βασίζεται σε εξωτερική αξιολόγηση και ευρεία διαβούλευση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και συνοδεύεται, εφόσον απαιτείται, από νομοθετική πρόταση.

▼B

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 29 Δεκεμβρίου 2005

Οι διατάξεις περί αμοιβαίας συνδρομής των κεφαλαίων II και III ισχύουν από 29 Δεκεμβρίου 2006

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οδηγίες και κανονισμοί που καλύπτονται από το άρθρο 3 στοιχείο α) [1]

▼M6

1. Οδηγία 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 21): Άρθρο 1, άρθρο 2 στοιχείο γ) και άρθρα 4 έως 8.

▼B

2. Οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31).

▼M6

3. Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66).

4. Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) (ΕΕ L 95 της 15.4.2010, σ. 1): Άρθρα 9, 10 και 11 και άρθρα 19 έως 26.

▼B

5. Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59).

▼M6

6. Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

7. Οδηγία 2008/122/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2009, για την προστασία των καταναλωτών ως προς ορισμένες πτυχές των συμβάσεων χρονομεριστικής μίσθωσης, μακροπρόθεσμων προϊόντων διακοπών, μεταπώλησης και ανταλλαγής (ΕΕ L 33 της 3.2.2009, σ. 10).

▼B

8. Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/65/ΕΚ (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).

▼M6

_____

▼B

10. Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές (ΕΕ L 80 της 18.3.1998, σ. 27).

11. Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).

12. Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («Οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

[1] ►M6 Οι οδηγίες αριθ. 6, 8 και 13 περιέχουν ειδικές διατάξεις. ◄

▼B

13. Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση: Άρθρα 86 έως 100 (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/27/ΕΚ (ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 34).

14. Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές.

15. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης ή ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης (ΕΕ L 46 της 17.2.2004, σ. 1).

▼M1

16. Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

▼M3

17. Η οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την ιδιωτική ζωή και τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες): άρθρο 13 (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37).

▼M4

18. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές ([1]).

▼M5

19. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης φεβρουαρίου 2011, για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν ([2]).

([1]) ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 1.